

ner skulde blive overbeholdede, saa forekommer det mig ikke, at der er Grund til at have større Betænkelse ved at gaa ind derpaa, for i det Henseende er der jo givet dem Udbytt til eller sikkert Haab om, at de i saa Tilfælde kunne faae Tilskud af Amtsrepartitionens fonden. Jeg har dog enkelte Indvendinger at gøre mod Forslaget, som jeg skal tillade mig at fremsætte. I § 6 er der i 1ste Stykke foreslaaet, hvorledes man skal gaa frem med Hartkornfordelingen, naar der er Hartkorn, der ligger i forskellige Kommuner, der er skyldig under Et. Det har jeg Intet at indvende imod. Men saa staar der i 2det Stykke: „De samme Regler følges, hvis en Fordeling af Assurancesummer bliver nødvendig.“ Det kan jo hændes, skjøndt det sikkert ikke ofte vil indtræffe, at Assurancesummer skulle fordeles. Men det kan jo tænkes, at en Eiendom ligger paa Grændsen mellem to Kommuner, ja maaste endda mellem to Amt, idet Noget ligger i det ene og Noget i det andet Amt, saa at der kan blive Brug for en saadan Bestemmelse, men saa forekommer det mig, at saa maa der føies til, at ogsaa Fordelingen efter Bedrift og Følkehold fordeles paa samme Maade saaledes, at dette Stykke kommer til at lyde omtrent som saa: „De samme Regler følges, hvis en Fordeling efter Assurancesummer, Bedrift og Følkehold bliver nødvendig.“ I 3die Stykke af § 6 staar: „Der kan ikke ved delvis Ansættelse til Snekastning i flere Kommuner af et samlet Brug paalægges Noget en større Snekastningsbyrde, end Tilfældet vilde være, hvis Ansættelsen skete under Et i den Kommune, hvor den største Del af Eiendommen er beliggende.“ Det Udtryk: „den største Del af Eiendommen“, finder jeg er ikke heldigt. Det forekommer mig ikke at være klart, om derved menes største Dele af Eiendommen efter Areal, Hartkorn eller Værdi. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, at der kom til at staa: „Brugeren kan ikke ansættes til større Snekastningsbyrde, end han vilde kunne blive ansat til, hvis hele Eiendommen laa i den Kommune, hvortil Brugeren hører.“ I § 7, andet Stykke staar der: „Forjaaviddt et Sted henstaar ubeboet i Tidsrummet fra 1ste November til 31te Marts, uden at der i denne Tid i Stedet holdes Bedrift, skal Snekastningsforpligtelsen kunne forlanges afgjort med Penge som forommeldt.“ Heller ikke det forekommer mig ganske heldigt afstattet. Jeg ser ikke rettere, end at det, som det staar, maa forstås saaledes, at selv om et Sted staar ubeboet fra 1ste December til 1ste Februar f. Ex., og hele Snekastningsarbejdet faldt paa denne Tid, kan Vedkom-

mende ikke forlange sig fritaget for at bære Forpligtelsen in natura, men at han kun kan det, naar Stedet henstaar ubeboet i hele Tidsrummet fra 1ste November til 31te Marts. Det forekommer mig ikke at være rigtig praktisk. Jeg tror, at det er bedre at sige, at hvis Stedet er ubeboet paa den Tid, da der er Snekastningspligt at bære, saa kan Brugeren forlange Forpligtelsen afgjort med Penge. I § 8, 3die Stykke staar der: „Mænd, der ere over 60 Aar eller saa svagelige, at de ikke uden Fare for deres Helbred personlig kunne deltage i Snekastningsarbejdet, samt Kvinder fritages for den Forpligtelse til Snekastning, der ellers vilde paahvile dem ifølge denne Paragrafs 2det Stykke — der handler om Huusmænd under 2 Skov. Hartkorn og dermed sigestillede — naar de efter Sogneraadets Skjøn mangle Evne til at leie en Mand i deres Sted til at udføre Arbejdet.“ Hvem skal der afgive Skjønet over, om de Vedkommendes Helbred er saa svageligt, at de ikke uden Fare kunne deltage i Snekastningen? Skulle de have Lægeattest, eller skal Sogneraadet skjønte; det forekommer mig, at dette maa klæres. I § 11, hvor der håndles om Snekogder, staar der, at i hver Arbejdsreds bliver af Amtet at bestikke een eller, hvis Omstændighederne kræve det, flere Snekogder. Det forekommer mig, at nu da Snekastningen skal gaa over til at blive kommunalt Pligtarbejde, saa var det i god Samklang dermed, om ogsaa Sogneraadene bestiktede Snekogderne, eller i hvert Fald, hvis det ikke kan gennemføres, til Indstillingsret. I sidste Stykke af § 11 staar: „Med Amtsrådets Samtykke kan der tilstaas Snekogderne Løn af Kommuneskassen eller Lønnet Medhjælp til at besørge Tilsigelser.“ Det er erede sidste Taler udtalte, at man allerede mange Steder har lønede Snekogder — det tvivler jeg ikke om, naar han siger det; men saaledes er det dog ikke hvs os, og jeg haaber heller ikke, vi skulle faae det. Naar det bliver kommunalt Pligtarbejde, saa bliver Snekogdebestillingen et kommunalt Ombud, og det tiltaler mig ikke at have flere Bestillinger lønede. Jeg tror heller ikke, de blive det; men jeg finder det rigtigt, at det bliver sat ind i Loven, at Snekogden i hvert Tilfælde faaet Godtgørelse i sin Snekastningspligt for det Arbejde, han præsterer som Snekogde. Endelig skal jeg omtale Vøderne i § 13. Der findes der en Bestemmelse om Vøden for ikke at efterkomme Tilsigelsen. Altsaa, hvis en Mand kommer 5 eller 10 Minutter for sent, kan han idømmes en Bøde af fra 2 til 5 Kr. Det forekommer mig dog temmelig Meget, da det desuden er tilføjet, at Vedkommende desforuden skal erstatte Kommunen de Udgif-